

Những Giờ Đời Con

Cảm hứng: Tv. 102

Nguyễn Duy

lệ_ rời_ trong_ tiếng_ cười_. Con_ đêm_ ngày_ vần_ vương_, ngàn_ đam_ mê_ đắm
say_. Xin_ hiến_ dâng_ cho_ Ngài_, hiến_ dâng_ Ngài_ từ_ dây.

1. Đời_ con_ như_ cánh_ hoa_ sớm_ nở_ đến_ hôm_ lại
2. Đời_ con_ khi_ mới_ sinh_ bé_ nhỏ_ nói_ chi_ bây
3. Lạy_ Chúa!_ Nay_ Chúa_ biết_ con_ rồi_ biết_ tự_ bao
4. Ngài_ ơi!_ Xin_ đỡ_ nâng_ đêm_ ngày_ dẫn_ con_ an

tàn_ mong_ manh_. Đời_ con_
giờ_ ngây_ ngô_. Một_ kiếp_
đời_ con_ phận_ người_ mà_ thôi_. Ngày_ qua_
bình_ cho_ mộng_ đời_ tươi_ xinh_. Lạy_ Chúa!

thoảng_ mây_ trời_ phiêu_ du_ ấy_ con_ đại_ khờ_ cứ_ đêm_ ngày_ lảng_ lo_.
những_ tham_ vọng_ bay_ xa_ cứ_ mãi_ đợi_ chờ_ ôi_ thân_ phận_ biết_ chưa_.
biết_ chẳng_ là_ tội_ lỗi_ mới_ khi_ vào_ đời_, Chúa_ ơi!.
Những_ néo_ đường_ con_ đi_ Chúa_ biết_ cả_ rồi_, Chúa_ ơi!